

Прокопсаникъ! Презъ залната порта

Избѣгалъ е, да му не попречимъ!

(младистъ се изгубва въ тъмнота,
(старистъ се поглежда съ любопитство))

Жено.— Разбрахте ли, че сме изтървали

Вздитъ имъ! Кой каквото може —

Нека взема. И право при нея!

Само змейни ще станатъ тогази!

(тръгватъ, като всички взема тога, която глътне се хваща

(заповедта стива и от... момиче. Жена излиза

(из стаята. Гледа подиръ изгубения и въ тъм-
нота се разхожда. то сие решава:)

Жена.— Ще взема и азъ дѣтето въ скути...

Нали и тя женско сърце носи!

Ще ѝ се примоля, ще разкажа,

Какво тегне на мойта душица....

(тръгва)

